

Sygn. akt VIII U 662/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 marca 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 1 marca 2015 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 662/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. M. prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji wskazał, iż decyzja ta jest dla niego krzywdząca, gdyż faktycznie posiada okres pracy w warunkach szczególnych, a zakład pracy nie wypełnił rzetelnie świadectwa pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okresu jego zatrudnienia od dnia 31 sierpnia 1973 r. do 14 grudnia 1994 r., ponieważ w przedłożonym świadectwie pracy nie ma wzmianki o

wykonywaniu przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych, a ponadto ze świadectwa nie wynika również, iż ubezpieczony był zatrudniony na oddziale przeróbki mechanicznej węgla.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony ukończył 60 rok życia w dniu (...) r., nie jest członkiem OFE, na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się ponad 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

W okresie od 31.08.1973r. do 14.12.1994r. ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) w Z. na stanowiskach:

- od 31 sierpnia 1973 r. do 31 lipca 1974 r. – ślusarz na powierzchni;
- od 1 sierpnia 1974 r. do 31 października 1974 r. – tokarz na powierzchni;
- od 1 listopada 1974 r. do 31 lipca 1977 r. – tokarz-ślusarz remontowy maszyn i urządzeń na powierzchni;
- od 1 sierpnia 1977 r. do 31 sierpnia 1988 r. – ślusarz remontowy na powierzchni;
- od 1 września 1988 r. do 14 grudnia 1994 r. – ślusarz na powierzchni.

W roku 1973 ubezpieczony został przyjęty do oddziału MM3, zajmującego się pracami naprawczymi urządzeń powierzchniowych na terenie całej kopalni. Oddział zatrudniał około 130 osób o różnych specjalnościach, z tego około 40 osób było oddelegowanych do pracy na wydziale przeróbce węgla. Pracownicy oddelegowani, w tym ubezpieczony pracowali jako konserwatorzy maszyn i urządzeń używanych do przeróbki mechanicznej węgla. Praca była świadczona na 3 zmiany, w stałych około 10- osobowych brygadach. Nadzór nad pracami sprawowali przełożeni z oddziału mechanicznego i przeróbki Ubezpieczony do końca 1990r. zajmował się przede wszystkim zabezpieczeniem ruchu ciągłego tj. utrzymaniem taśm, kołowrotów i innych urządzeń transportujących urobek na oddziale przeróbki. Następnie został przeniesiony do warsztatu z uwagi na stan zdrowia i zajmował się rozwożeniem butli z tlenem i gazem, wydawaniem części, zaopatrzeniem kuźni w węgiel. Tam pracował do końca zatrudnienia w KWK (...).

W oddziale przeróbki zatrudnieni byli pracownicy zajmujący się sortowaniem i ważeniem węgla, obsługą taśm, kołowrotów, kruszarek. Była to praca bezpośrednio związana z przeróbką mechaniczną węgla.

W 1993r. powołana przez pracodawcę komisja weryfikacyjna uznawała, że niektórzy pracownicy oddziału MM3 zatrudnieni na stanowiskach ślusarz, tokarz pracowali przy bieżącej naprawie i konserwacji urządzeń mechanicznej przeróbki węgla. Na tej podstawie świadectwa pracy w warunkach szczególnych wystawiono pracującym z ubezpieczonym: J. W., Z. S., P. H.. Ubezpieczony w latach 1992-1993 przebywał na długotrwałych zwolnieniach lekarskich, nie wiedział, że w zakładzie działała komisja weryfikacyjna.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego, akt osobowych świadków P. H., J. W., Z. S. oraz zeznań wyżej wymienionych świadków oraz ubezpieczonego.

Odnośnie rodzaju rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie jego zatrudnienia i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy. Nadto zeznania te znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza w dokumentacji zawartej w aktach osobowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Prace przy przeróbce węgla wymienione zostały w wykazie A, dział I, poz. 5, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.). Natomiast praca przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, została wymieniona w wykazie A, dział XIV, poz. 25.

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w okresie od 31.08.1973r. do 31.12.1990r., pracował stale i w pełnym wymiarze przy bieżącej naprawie i konserwacji urządzeń mechanicznej przeróbki węgla KWK (...). Praca ta była wykonywana w czasie procesu przeróbki węgla, na wydziale, którego pracownicy świadczą pracę w warunkach szczególnych, co kwalifikuje ją do pracy wymienionych w wykazie A, dział XIV, poz. 25.

Bez znaczenia pozostaje okoliczność, że pracodawca nie wystawił ubezpieczonemu za sporny okres świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe, występujące w postępowaniu przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984 r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006 r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że ubezpieczony spełnił łącznie wszystkie warunki niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikające z treści art. 184 ustawy FUS, a tym samym jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na względzie powyższe, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 marca 2015 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska